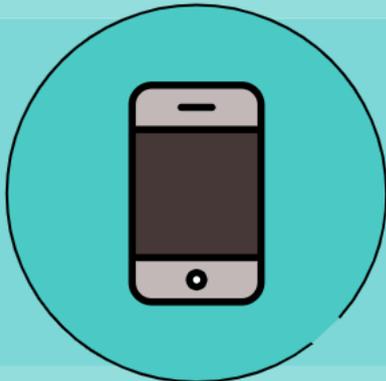

เด็กอาจตอบสนองต่อความเครียดในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น เรียกร้องความสนใจมากขึ้น วิดกกังวล แยกตัว โกรธ หรือ ภาวะกระวนกระวายใจ ปัสสาวะรดที่นอน ฯลฯ
ควรตอบสนองในทางที่สนับสนุนต่อปฏิกิริยาของลูกของคุณ โดยรับฟังความกังวลของพวกเขา

เด็กต้องการความรัก และความใส่ใจจากผู้ใหญ่ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก ควรใช้เวลาและความสนใจเป็นพิเศษแก่พวกเขา
อย่าลืมรับฟังลูกของคุณ พูดอย่างอ่อนโยนและสร้างความมั่นใจให้พวกเขา ถ้าเป็นไปได้ เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นและผ่อนคลาย

พยายามให้เด็ก อยู่ใกล้กับพ่อแม่และครอบครัว และหลีกเลี่ยงการแยกเด็กจากผู้ดูแลของพวกเขาเท่าที่เป็นไปได้
หากจำเป็นต้องแยกเด็กจากผู้ปกครอง (เช่น การเข้ารักษาในโรงพยาบาล) ควรให้มีการติดต่อกันเป็นประจำ (เช่น ผ่านทางโทรศัพท์) เพื่อคลายกังวล

รักษากิจวัตรประจำวันและตารางเวลาตามปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือช่วยสร้างกิจวัตรประจำวันและตารางเวลาใหม่ในสภาพแวดล้อมใหม่ รวมทั้งโรงเรียนและ/หรือการเรียน
ตลอดจนการเล่นและการผ่อนคลายอย่างปลอดภัย

บอกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น อธิบายสถานการณ์ปัจจุบัน และให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรค ด้วยคำศัพท์ที่เหมาะสมกับอายุ เพื่อให้เด็กเข้าใจได้

ทั้งนี้ ควรบอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเกิดขึ้น ในแนวทางที่ทำให้ผ่อนคลาย (เช่น ในกรณีสมาชิกในครอบครัว และ/หรือ เด็กอาจเริ่มรู้สึกไม่สบาย และบางครั้งอาจต้องไปโรงพยาบาลเพราะคุณหมอสามารถช่วยพวกเขาให้พวกเขาหายป่วยได้)